



Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

III. Melius esse pedetentim, sensim, gradatim honores, Magistratus
consequi; quàm subitò emergere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39028

mores vestros ferre, nec vos meū perpeti imperium poteritis. Itaq; suffragio denuo inito, Consules electi alii fuerunt. (*Livius l. 6. Plin. de Viris Illust. cap. 28. Valer. lib. 6. cap. 4.*)

In EPILOGO hortaberis Auditores, ut oblatos Magistratus libenter in gratiam patriæ suscipiant.

III. MELIVS ESSE PEDETENTIM, sensim, gradatim honores, Magistratus, imperia consequi, quàm subito emergere.

Vide in speculo Magist. signum. 136.

IN EXORDIO dices erecta vereque libera ingenia solere in dubium vocare: utrum melius sit illuc, an tardè, & quasi per gradus ad honores, Magistratus, imperia conscendere.

In PROPOSITIONE: Te ostensurum melius esse sensim ad honores pervenire, quàm celeriter emergere.

CONFIRMATIONIS I. ARGUMENTUM duces à diuturnitate ac incolumitate huius modi inclarescendi, & dices, quòd etsi illustrior & splendidior sit ille modus, quo quis subito inclarescit actionum splendido, illustri, celebri initio, vel operū primordiis splendentibus ac fulgentibus; tamen cum periculo haud exiguo idem conjunctus: hic contra, ut obscurior & tardior; ita tutior, ac diuturnior sit. (*Plut. in preceptis ger. Reip.*) Nam, ut habet sermone tritum proverbium: Subitò quod fit, etiam subitò solet perire. Et in parvis honoribus timor exiguus, in magnis timor magnus: in illis lapsus insignis reformidatur, in his metuitur: uti morbi acuti periculosiores, quàm lenti esse consueverunt. (*Arist. 5. Pol. cap. 8*)

II. ab exemplo Nature, quæ nihil illic perfectum producit.

III. Ab exēplo aliarum artium, in quibus summa ante

ASCENDENDVM ESSE. 9

ante officia non demandantur, quam in inferioribus ac mediis data documenta fuerint. Neque in re nautica naves cataphractæ committuntur, nisi iis, qui remos ante duxerint, se exercuerint, & in celocibus, lembis, cymbis se exercuerint. Nec in bello Imperator, aut equitum Magister, aut ordinum ductor subito quis evadit; tyro ante, & miles triarius extiterit, intermedios honores gesserit, necesse est. Et in disciplina Ecclesiastica certi semper gradus fuerunt, in quibus se exercuerunt, qui ad Sacerdotii dignitatem, aut Episcopatus contenderunt.

IV. ab auctoritate & prescripto Legum Civilium, quæ jubent, ut gradatim honores deferantur, & à minoribus ad majores perveniatur. (*Digest. lib. 4. tit. 4.*)

V. ab exemplis. Romæ non licuit facile transcendere mediis honoribus, Tribunatu plebis, Prætura, Ædilitate, ad Consulatum statim tendere. Plutarch. refert, Tribunos plebis Fulvium & Manlium, cum Flaminium Consulatum petentem impedire conarentur, demonstrasse, mali rem exempli esse, juvenem, nondum Reip. quasi primis sacris & mysteriis initiatum ad summum honorem contra leges prorumpere. M. Cato, perquam obscuris parentibus ortus, gradatim ascendit, & ad summos in Rep. honores pervenit.

VI. ab vitii, quòd hæc ratio inclarescendi magis sit libera & immunis ab invidia, quæ ingens virtutum est tormentum, & ut veterum quidam dixit, Diaboli jumentum, istius, inquam, fumum flamma honorum paulatim effulgens facile superat.

In PERORATIONE monebis Auditores, ut si hoc modo velint emergere, juvenes adhæreant, & sese applicent, & adjungant senibus; obscuro claris, non simpliciter, sed ob virtutem; indocti, doctis;

10 FOEMINAS A MAGISTRATU

infirmi, potentibus; ut eorum auctoritate crescāt, & velut radices in Rep. agant. Quemadmodum enim hederæ solæ relictæ in altū non evehuntur, validas autem cellasq; arbores amplexæ una crescunt, & attolluntur: ita adolescentes ad honores ac dignitates ascendunt, cum doctis, claris, prudentibus, magnis viris sese adiungunt. (Plut. in gerenda Reip. prac.) Ita magnus factus est Cato, cum Q. Fabio Maximo adhæsit: L. Lucullus illustris evasit, cum L. Lucillum coluit: Gabriam securus Phocion, nomen est magnum adeptus.

IV. FOEMINAS AD GUBERNATIONES ac Magistratus non esse admittendas.

Fœminas à Magist. arcendas.

IN EXORDIO fateberis, quod sint inventæ, & adhuc inveniantur non pauca fœminæ, præclare instructæ & paratæ ab ingenio, prudentia, doctrina, animi magnitudine, & gravissimis in negotiis etiam quædam ab hominibus laudatissimis in consilium sint adhibitæ.

Contra mulieribus imperium.

In PROPOSITIONE dices, Te tamen probaturum, Fœminas à gubernatione ac imperio esse excludendas.

CONFIRMATIONIS I, RATIO, ab auctoritate Divina. Nam Lex Divina jubet fœminas subesse, non impetare viris. Genes. 1.1. Pet. 3. ad Ephes. 5. ad Colloff. 3. I. ad Corinth. 11.

II. à Lege Nature, qua magis ad imperandum est aptum quod est masculinum, quam quod est fœmineum (Arist. 1 Polit. cap. 8.) Viris enim dedit prudentiam, animi magnitudinem, robur, vim imperandi: mulieribus ademit, aut saltem imbecillam, languidam, imperfectam concessit. (ibid.) Instruit dolis fœminarum pectus, sed vim negavit, ne inexpugnabiles essent (Plat. 7. de Leg.) Adhæc, qui fœminæ aliquid committit, idem facit, ac si in foro denuntiaret voce præconū omnibus (Stob. ser. 27.)

III. à

II
min
enim
faci
dicit
min.
las a
neid.
II
enim
anim
gum
diur
unq
rum
tior
veh
quis
lius
acci
mo
ptu
stra
V
adm
inju
mia
xit,
fuit
utq
per
gab.
no
dor
fili
ner
Ale